

LUCERNA

L I S T O P A D 2 0 0 3

Dobrý den

jestlipak víte, že už se blíží vánoce? Že je teprve listopad? Já vím, ale první adventní neděle připadá letos už na 30. listopadu a právě na tento den chystáme v Městském muzeu a galerii vernisáž velké výstavy betlému. Betlému bude plně muzeum a budou dřevěné polychromované i přírodní, keramické, ze slámy, kuřičného šustí, perníku, chleba, pletené, sádrové a samozřejmě papírové. Budou staré, nové, nejnovější, ze Svitav, Pardubic, Poličky, Litomyšle, České Třebové, Lanškrouna, Ústí nad Orlicí, Hlinska. Připravujeme také katalog o historii betlému a betlémařství. Vždyť Svitavy se svou betlémařskou tradicí si takovou výstavu zaslouží! A tak si ten poslední listopadový den udělejte čas a přijďte si první adventní neděli roku 2003 prožít do svitavského muzea. Mezi betlémy a betlémaře. Ukáží Vám, jak se vyřezávají figurky ze dřeva nebo jak se vyrábějí ze šustí a slámy. Zazpívat vánoční písně Vám přijedou krásné slečny a paní z Proseče. A máme pro Vás také jedno velké překvapení. Na výstavě si budete moci koupit první papírový typicky svitavský betlém, jehož autorem je Petr Bilina.

Příprava na vánoce není jen úklid, shánění dárků a „nervy na pochodu“ jak říkávala moje babička, ale také setkávání se, zpívání koled a stavení betlému. Dobrý den. **B.Č.**

Čestní občané města Svitav

V pohnutých dějinách města Svitav se střídala léta strastná s roky radostnými. Doby válek, epidemií, morových ran, požárů, sociálních neklidů a hašteření ve jménu idejí nacionalismu byly střídány časem míru, porozumění, spolupráce a dělnosti. Těžce se posuzují motivy lidí, kteří svou prací, postoji a názory se podíleli na onom příběhu života malého města, generacemi historiků vykládaného a popisovaného. Město je především živým organismem a jeho život je determinován mnoha faktory. Téměř tři desítky volených zastupitelů rozhodovalo o jeho podobě před stoletím, stejně jako nyní. Ale vždy s jedním cílem - totiž svému městu neublížit a činit to, co je v danou chvíli nejlepší. Že takové rozhodování vždy neodpovídalo názoru všech, je pochopitelné. Ostatně, takový je princip demokracie a s tím se nedá nic dělat.

Výrazem úcty města k činům jednotlivce je i uznání formou udělení čestného občanství. Je to ta nejvyšší pocta, kterou může člověk od města získat. Proto čestných občanů měst není mnoho. I mezi nimi jsou však lidé, ehm... jak to napsat... z dnešního pohledu „nečestní“. Ale i to je historie. Zatím se mi čestných občanů podařilo napočítat dvacet osm a doufám, že se jich v archivních zápisech jednání zastupitelstev o mnoho víc neobjeví.

Mezi čestnými Svitaváky lze vyzdvihnout několik skupin. Především mezi nimi není ani jedna žena! Jsou zde zastoupeni kněží (P. Msgre. W. Plhak a P. A. Kuhn), kteří tuto poctu obdrželi při příležitosti významného výročí od svého jmenování do duchovní správy, pak členové státní správy, jejichž zásluhou vznikly ve městě významné stavby - dr. K. H. Udynski, dr. V. Deutsch, jejichž péčí získalo město nový vodovod. Nebo baron Weber von Ebenhof, Ignatz rytíř von Satz, Karl rytíř von Felkl a dr. J. Krückl za výstavbu tabákové továrny, ve své době veledůležitý svitavský podnik. Dalšími jsou V. Prousek, který se zasloužil o zřízení svitavské hlavní školy a dr. A. Lichtneckert za zřízení svitavské nemocnice.

Za svou činnost pro město v různých funkcích v politické a soudní správě byli oceněni dr. K. Giskra, Adolf rytíř von Kaschenreuther a dr. J. Holaschke.

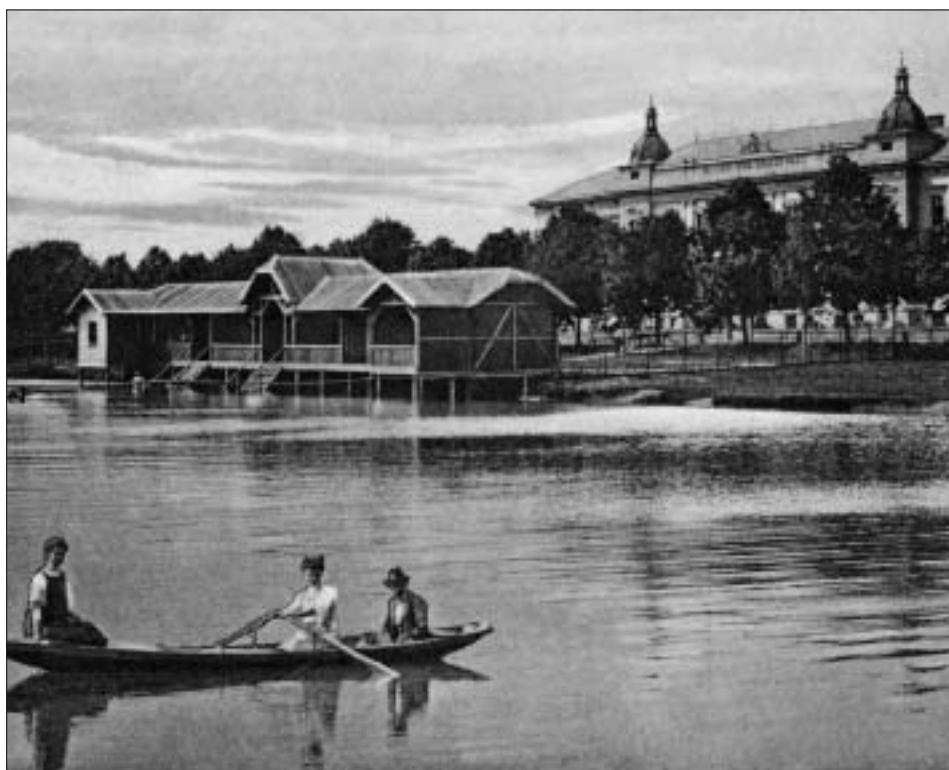
Také dlouholetí svitavští starostové jsou mezi čestnými zastoupeni (C. Lick, C. Schuster a J. Budig) a to za zásluhy a dlouholetou činnost ve městské správě. Nechybějí však ani nejvyšší ústavní činitelé od prezidenta T. G. Masaryka, dr. E. Beneše až po K. Gottwalda. Také jsou zde ministři B. Laušmann a Z. Nejedlý. Zvláštní skupinou jsou důstojníci a představitelé ozbrojených složek nacistické Třetí říše (gen. Withöft, npor. Machalik, mjr. Platze a genmjr. Felzmann), povětšinou ocenění při nacistickém záboru Svitav a gard. kpt. M. G. Černopisskij, první vojenský velitel města po skončení války. Obliba nacistů v udělování čestného občanství zanesla do našeho seznamu i K. Henleina. Ať byla motivace voleného zastupitelstva jakákoliv, tyto mužové jsou nedílnou součástí historie města Svitav.

Nesmíme však zapomenout na osobnost ryze svitavskou - V. O. Ottendorfera. Psát o jeho zásluhách je zbytečným mrháním místa, ale i tak - že stojí nemocnice, vznikl sirotčinec a knihovna, nemluvě o penězích na zřízení reálné školy a jiných darech - je jeho zásluhou.

Naše milá paní učitelka Drahomíra Šustrová bude tedy první ženou mezi svitavskými muži. Má i jiné prvenství, o němž se sice nesluší mluvit, ale v jejím případě (snad i proto, že je historičkou od Boha) mi to promine, je také nejstarší z poctěných. Její dílo je rozsáhlé a zevrubné. Napadla mne ještě jedna hříšná myšlenka, kdyby se s ní mohl setkat C. Lick, autor monografie o dějinách Svitav, myslím, že by pověsil starostování na hřebík a jako historik by s ní zapředl nekonečnou odbornou debatu. Možná bychom se dočkali jedinečné knihy o dějinách města. Ale i tak bude trvat několik let, než bude dílo Drahomíry Šustrové zpracováno. Je mi ctí o ní psát.

Radoslav Fikejz

Od nepaměti k současnosti - XXV

Hladina Pivovarského rybníka a městského koupaliště z roku 1910

Málokdo ví, co znamenaly názvy starých svitavských ulic, a přesto nám mohou mnoho napovědět. Jdeme-li po ulici Milady Horákové, stěží poznáme, kde stávaly *haltýře*, na jejichž přítomnost poukazyval starý název ulice *Hältergasse*. Výraz *haltýř* pochází z němčiny a označoval dřevěné kádě z latí, které byly ponořeny do proudící vody a sloužily ke krátkodobému uchování živých ryb. Ostatně další názvy jako *Mühlgasse*, *Teichgasse*, *Am Damm* nebo *Am Mühlgraben* těsně souvisejí s vodním hospodářstvím a připomínají názvy mlýnů, hrází, rybníků a prvků vodních soustav. Řeč bude o svitavském rybníkářství.

První zmínka o jisté soustavě vodních děl, nepočítáme-li zprávu o řece Svitavě, se dochovala v souvislosti s městským opevněním. To bylo sice popisováno ve starších dílech našeho seriálu, ale je důležité připomenout, že vodní příkopy byla napájena z okolních zdrojů. Protože vydatnost pramenů řeky Svitavy nebyla taková, můžeme v blízkosti města předpokládat větší vodní nádrž, pravděpodobně rybník. Kde se ale rozkládal, nevíme. Některé indicie ukazují, že by to mohl být *Schwemnteich* v místech dnešního Malého náměstí. Konkrétněji o existenci okolních rybníků (či rybníka) hovoří dohoda o pronájmu města Svitav mezi olomouckým biskupem Bohušem ze Zvole a majitelem litomyšlského panství Zdeňkem Kostkou z Postupic. Dohoda je datována

do roku 1450 a jasně se zde píše o pronájmu města Svitavy i s přilehlými rybníky, které Kostka uvede do starého, tedy provozuschopného stavu. Dost možná, že se v této smlouvě hovořilo o rybníku před tabákovou továrnou, z pozdějšího pojmenování známého jako *Pivovarský*. Rybník tedy musel vzniknout na biskupské půdě, s využitím obecní a soukromé půdy.

Pro konec 15. století je typická hluboká přeměna hospodářství. Jednalo se o příchod nových forem ekonomiky, totiž šlechtických (vrchnostenských) velkostatků, což, stručně řečeno, znamenalo intenzivnější formu hospodaření. Jednou z nových forem bylo i zakládání nových rybníků. V červnu roku 1527 byla sepsána listina biskupa Stanislava Thurza (1497- 1540), z níž vyplývá, že v okolí Svitav byla za jeho úřadu vybudována soustava rybníků, ovšem neznámého počtu, která podmácela některá pole a luka v držbě měšťanů. Tak Matyáš Varhaník se synem či soukeník Andrlé žádali biskupa, aby jim kompenzoval škody za znehodnocené pozemky. Ten tak učinil postoupením Šibeniční louky, z níž mu plynul roční plat 6 bílých grošů. Jmenování požádali, aby jim majetek byl dán v dědičnou držbu a tento převod byl zanesen do úředních knih. Stalo se a za poměrně slušné odškodné bylo vydáno biskupské nařízení, které, ačkoliv se jednalo o soukromý majetek, je uváděno mezi privilegii celého města. Takový právní akt nebyl jediný ve své době, neboť žádosti o další kompenzace

se rozhořely již v roce 1538 v souvislosti s novým rybníkem na lačnovských pozemcích zvaným *Černý*. Vypadá to, že jeho dispozice by mohla být částečně shodná s dnešním rybníkem *Rosnička*. Lačnovská oblast byla vhodná k zakládání rybníků, jak o tom svědčí zprávy z roku 1541, zmiňující tzv. *Starý rybník* či o století později *Ziegelteich* (1640) a v jeho bezprostřední blízkosti rybník *Tunkel* (1625). Již v roce 1538 je doložena v Lačnově i existence rybníka *Špitálského* (*Spittelteich*) ležícího vedle pozdější Jaichovy barvářny. V Lačnově se pak nacházel ještě jeden rybníček neznámého jména, který společně se jmenovanými rybníky byl v bažinaté oblasti prameniště řeky Svitavy nazvaně příznačně *Wasserried*. Existenci tzv. *Lačnovského rybníka* v místech dnešní kotelny u firmy TOS se nepodařilo spolehlivě dokázat, ale je pravděpodobné, že již v roce 1800 byl vysušen a přeměněn v louku. Přímo na pozemku města Svitav, tam, kde nyní rostou stromy Wolkerovy aleje před budovou někdejšího okresního úřadu vznikl menší *Mlýnský rybník* (*Mühlteich*), který je snad připomínán v roce 1549 a sloužil jako chovný rybník pro svitavský děkanát.

V jiné pramenné oblasti Svitav, ve směru na Javorník, se rozkládal starobylý *Galgenteich* (rybník Šibeniční), který je poprvé připomínán již v roce 1534, ale je nepochybně starší. V těsném sousedství Šibeničního rybníka registrujeme rybník *Selský* (*Bauernteich*). Při poličské silnici pak ležel *Thomteich*, o němž je zpráva z roku 1547. Ten by mohl napájet rybník při mlýnu *Kastenmühle*, snad je to onen *Schwemnteich*, o jehož významu ještě uslyšíme v 18. století při provozu soukenických a barvířských dílen. Ostatně někdejší hradební příkopy na Máchově aleji docela dobře mohly být dalšími rybníčky, jak je vidíme na ručně kreslené mapě Svitav z roku 1848, jejichž voda byla nezbytná pro chod soukenické valchy.

Ve druhé polovině 18. století se dochovaly zmínky o dvou středních a pěti malých vrchnostenských rybnících, při nichž museli poddaní vykonávat roboty, je však pravděpodobné, že se jednalo o výše zmíněné rybníky. Z roku 1770 pochází zmínka o vypouštění rybníků biskupem Maxmiliánem hrabětem z Hamiltonu a pronajímání vzniklé půdy.

Na počátku 19. století byly některé menší rybníky již vysušeny a terénní pozůstatky jsou nepatrné, zvláště díky průmyslové výstavbě 19. století. Drobná rezidua hrází sice můžeme najít na polích v okolí Svitav, ale podobu rybníků se nám stěží podaří rekonstruovat. Jejich přítomnost se odrazila pouze v místních pojmenováních.

Radoslav Fikejz

Pozvánka na výstavu

PŘEHLÍDKA 2003

11. 10. - 16. 11. 2003

Výstava výtvarníků, kterou už dlouhých 34 let ve Svitavách organizovalo nejprve Městské muzeum, poté Okresní kulturní středisko a dnes opět Městské muzeum a galerie společně se Střediskem kulturních služeb, je už takovou trvalkou v kulturní nabídce Svitav. Ovšem trvalkou, která je každý rok jiná a vždy překvapí něčím novým. Letos vystavuje své práce ve výstavních sálcích Městského muzea a galerie rekordních 49 výtvarníků. Nejvíce - devatenáct - jich je ze Svitav. Z Poličky přivezlo své práce na výstavu sedm výtvarníků, čtyři z Moravské Třebové, po třech z Březové a Dětiřchova, po dvou z Litomyšle, Jedlové a Koclířova, po jednom z Jevíčka, Vendolí, Hradce nad Svitavou, Rohozné a Telecího a dvě mladé malířky přijely na poradenský den a poté na vernisáž až z jižních Čech. Podíváme-li se na skupinu autorů očima statistika, zjistíme, že přibývá autorů mladých a výtvarnému umění se věnuje více dívek a žen. Možná i díky tomu je výstava mnohem rozmanitější než v minulých letech.

Miloslav Bulva: Před zimou

Ve výstavních sálcích je vystaveno 119 prací. A je věru na co se dívat. Můžete si vybrat mezi obrazy malovanými olejem, temperou, pastely, ale také vodovkami či tužkou. Najdete zde plastiky ze dřeva, pálené hlíny i kamene. Ale také podmalbu na skle, vitráže, intarzie a výšivky. Co z toho všeho Vám doporučit? Letos se zaměřím především na autory svitavské. Tak tedy, malíře zachycující krásu Vysočiny zde zastupuje svými obrazy Miloslav Šplíchal, Miloslav Bulva či Bohumil Brandejs. Častěji než v minulých letech se na letošní výstavě objevují portréty - v různém provedení, různou technikou. A autoři? Miloš Vaněk, Alois Vašíček, Václav Novák, Eva Semecká. Až fotografické zachycení skutečnosti se objevuje na obrazech Petra Biliny, naopak výseky krajiny Sylvy Horákové a Dany Schröderové jakoby vystupují z mlhy, jsou jemné, melancholické, spíše pocitové. Hana Tempírová se dala cestou strukturovaného povrchu, který navozuje neznámo

David Ressek: Kristus

až tajemno. Jiřina Seková letos představuje kachle s rostlinnými motivy, Zdeněk Palán precizně vyřezbovanou postavu a Jarmila Lhotská jako každý rok nezklame svými kouzelnými podmalbami na skle. Pro návštěvníky zajímavé budou určitě drobné vitráže Michaely Zelenkové a intarzie Ireny Antonínové. Zatímco v obrazech Tomáše Krásky působí na člověka spíše barevná kompozice, obrazy Lenky Jelínkové a Petra Zwingera jsou příběhy. Když před nimi stojím, nalézám v nich mnoho symbolů ze kterých se skládají příběhy jednotlivých lidí - nebo snad celého lidstva? Osvěžením výstavy jsou keramické objekty Erika Kluky (Tlustá Berta), Davida Resseka (Kristus, Stařec) či Jana Vostřela (Město v noci).

No a těm, kteří chodí na tyto výstavy pravidelně prozradím, že ani letos nepřijdou o své oblíbené autory. Jana Štěpánka či Františka Hrdličku z Poličky, Miroslav Blažka z Jevíčka, Jiřího Kosinu a Janu Čubrdovou z Moravské Třebové, Vítu Morávkovou z Litomyšle ani Jaroslava Škrance z Rohozné. A třeba zde letos objevíte úplně nové autory, jejichž díla Vás zaujmou a udělají Vám radost.

Blanka Čuhelová

Takové obyčejné věci

To se nám to urodilo v okolí nemocnice uměleckých řemesel. Řeknu vám, nebýt na minulých fotografiích stromy, nevím, nevím, kde bych to hledal. Je pravdou, že člověk chodí kolem a už si ani nevšimá, co kde stojí. Ovšem zkusili jste někdy pozvednout svůj zrak do výšin? To takhle jdete po ulici, díváte se na popelnice, které stojí na chodníku v cestě chodcům, kopete do hromad spadaneho barevného listí (maminka mi kdysi říkala, nekopej do toho, budeš jako čuně a měla pravdu) a najednou místo volné parcely tu stojí dům, no a na něm taková krása. Dáte si kytky za okno a hned to změní celý vzhled, že? Kdyby bylo víc takových domů. Tak vám ani přesně neřeknu

STÁLÉ EXPOZICE

Z HISTORIE PRAČEK

SVITAVSKÁ ZASTAVENÍ

OSOBNOST OSKARA SCHINDLERA

• • • •

VÝSTAVY

12. 10. - 16. 11.

PŘEHLÍDKA 2003

Tradiční výstava výtvarníků svitavského okresu

30. 11. 2003 - 11. 1. 2004

NAD BETLÉMEM

VYŠLA HVĚZDA

Regionální expozice betlémů

Rozsáhlá výstava betlémů ze Svitav, Poličky, Pardubic, Litomyšle, Lanškrouna, České Třebové, Hlinska bude instalována v prostorech výstavních sálů a historické expozice. Vernisáž: neděle 30. listopadu ve 14 hodin. Úvodní slovo předseda pardubické pobočky Českého sdružení přátel betlémů Zdeněk Cinkan, kulturní program Ženský pěvecký sbor „Duha“ Proseč.

Součástí vernisáže bude ukázka výroby betlémů ze dřeva, slámy a dalších materiálů. V prodeji bude první svitavský papírový betlém P. Biliny.

Podrobnější informace o akcích, sbírkách, expozicích a také publikacích vydaných MMG naleznete na webových stránkách muzea www.muzeum.svitavy.cz.

rf

Naše Hřebečsko v dávnověku

Ukázka z připravované publikace *Drahomíry Šustrové „Naše Hřebečsko v dávnověku“*. Kniha je doplněna barevnými fotografiemi Zdeňka Holomého. Jejím vydavatelem je Město Svitavy ve spolupráci s Městským muzeem a galerií ve Svitavách a Svitavským klubem Laurus.

Přečetla jsem mnoho, leccos i viděla, ale čím více toho bylo, tím víc poznávám, co bych měla poznat. Co zde píše, je naprostý drobeček z bohaté látky. Konec v nedohlednu. S tak malým množstvím znalostí se přesto odvažuji napsat pro příští zájemce, co jsem poznala nejen z četby, ale i ze svých potulek Svitavskem.

V roce 1955 mě život přivedl do tohoto kraje, který jsem do té doby znala jen z oken vlaku a z mapy. Mapy jsou moje láska od prvních školních let. Se zvláštní oblibou se do nich zahlubávám. Kdykoli čtu o nějaké události, potřebuji mapu, aby mi řekla, kde je dějiště a jak okolí vypadá. Přidám-li k tomu svou tuláckou povahu, nemohly při mých nesčetných potulkách chybět mapy. Mapa pověděla, kudy jít a co je kolem. Nohy mi neslouží, jak sloužily, mapy slouží dál, i když nedostatečně. Na vlastní oči vidět by bylo lépe. Zde jde o to, co vidět. Zde jde o Svitavsko. V knize *Pomezí Čech a Moravy*, kterou vydali Litomyšlští, jsem našla mapu a článek od Vlastimila Müllera. Křídový útvar na okrese Svitavy na zmíněné geologické mapě se ze

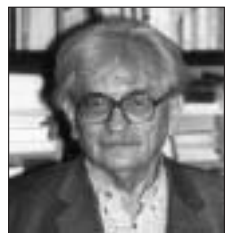
severozápadu vsouvá jako jazyk z Čech do Moravy až pod Březovou nad Svitavou. Tedy zaplavuje jak Litomyšlsko, tak Svitavsko a částečně Březovsko. Na jihozápadě za Poličkou jej ohraničuje krystalinikum, na východě perm. Ano, na východě je Hřebečský hřeben, srážně spadající do Třebovska. Ten sráz je důsledek zlomů a není geologicky jednotný. Východním směrem

od táhlého hlavního hřebene vybíhají vedlejší boky, ne tak dlouhé, ale neméně srážné. Díváte-li se na tuto horskou lesnatou hradbu od boršovského hřbitova, zdá se, že jde o jedno pásmo, které se snižuje ke Křenovu, ale tam se znovu zvedá a stáčí. Tam je Hušák a Skalnatý vrch. Nejvyšší z celého Hřebečského hřebene je Roh - 660 m n. m. Do noci z něj svítí červená světla vyslače. Od Křenova dolů k Moravské Třebové se níží silnice jednou z nejdelších horských tkalcovských vsí - Dlouhou Loučkou.

Pohled z Hřebečského hřebene k Moravské Třebové

Pozvánka na Večer pod lucernou se spisovatelem Ludvíkem Vaculíkem

Ludvík Vaculík
(* 23. 7. 1926)

Spisovatel s laskavými očima, břitkými soudy a peprnou pověstí. Tak spisovatele Ludvíka Vaculíka vidí Jana Pithartová. Skutečně bychom jen obtížně hledali tak kontroverzní, zároveň však pozoruhodnější postavu v české literatuře posledního čtyřicetiletí.

Ludvík Vaculík pochází z Valašska (narodil se v Brumově na Zlínsku), dodnes se ke svým moravským kořenům hrdě hlásí. Absolvent tvrdé Baťovy školy práce, obuvnické školy, obchodní akademie a nakonec i Vysoké školy politické a sociální v Praze, mezitím vychovatel v učňovských internátech, poté redaktor Rudého práva, Literárních novin, Literárních listů, Listů, Českého rozhlasu se stal na konci šedesátých let minulého století čelným publicistickým mluvčím reformního proudu, a to nejen díky

autorství manifestu 2000 slov, to nakonec „dotáhl“ až na významného představitele kulturní a politické opozice v letech sedmdesátých a osmdesátých. V té době měl již své místo v literárních příručkách. Vychovatelské zkušenosti promítl už v roce 1963 do prvotiny *Rušný dům*, literární slávu si mohl vychutnat již z druhého románu *Seckýra*. Protože nemohl publikovat oficiálně, začaly mu knihy vycházet v zahraničí, publikoval v samizdatu, sám založil a redigoval edici samizdatové literatury *Petlice*. V nakladatelství Josefa Škvoreckého v Torontu vyšla *Morčata*, kniha, která mapuje pocity absurdity. Na své vydání čekala sedm let, když v roce 1970 byla vyškrtnutá z edičního plánu nakladatelství Československý spisovatel. Také román-dokument *Český snář*, který zachycuje autorův život v disentu, vyšel u Škvoreckého v Sixty-Eight Publishers. Autobiografické jsou také polistopadové Vaculíkovy knihy: *Jak se dělá chlapec*, *Milí spolužáci*, *Loučení k panně*.

U hesla Ludvík Vaculík najdeme v každém literárním slovníku také sdělení, že je významným fejetonistou. Už v roce 1967 začaly vycházet časopisecky pod značkou „v1“ jeho svérázné fejetony. Od té doby glosuje český kulturní a politický život v pronikavých fejetonech, které mu přinesly i světový věhlas, které vyšly shrnuty v několika knihách a které se dostaly v cyklu *Ilustrované fejetony* i na televizní obrazovku. „Stručně a vtípně, brilantním stylem, který u nás od dob Karla Čapka nemá obdoby, vede Vaculík zápas o normálního člověka a jeho důstojný a smysluplný život,“ napsal o nich spisovatel Ivan Klíma.

O tom, že svitavské setkání s Ludvíkem Vaculíkem nebude setkání jen tak s někým, svědčí i skutečnost, že před několika lety získal tento český spisovatel společně se světoznámým horolezcem Reinholdem Messnerem cenu nadace Pangea, která tak vzdává hold lidem, kteří svým životem i dílem inspirují k novému nazírání světa, kteří významně přispěli k lidské zkušenosti a dokázali přitom, že peníze a sláva nemohou být trvalým nebo jediným motivem pro nasazení až na hranice vlastních možností.

Milan Báča

Pořady Střediska kulturních služeb

Informace o všech chystaných i již uskutečněných pořadech SKS, včetně fotodokumentace, najdete na www.kultura-svitavy.cz

Výstavy (otevřeno při akcích SKS)

Divadlo Trám:
Obrazy Miloše Vaňka

Vestibul Bílého domu:
Výstava fotografií
LITOMYŠLSKÉHO
FOTOKLUBU

5. St 19:00 hod. Ottendorferův dům
Spolupořádá Gymnázium Svitavy
Pod lucernou s...
Ludvíkem Vaculíkem
Setkání s významným českým spisovatelem.
Vstupné: 30,- Kč

7. Pá 19:30 hod. Divadlo Trám
Větrný večer
Koncert kapely DO VĚTRU a jejich hosta - skupiny MOŠNY
Další Větrný večer folkové kapely DO VĚTRU. Kapela se dala dohromady v roce 1999. Po různých změnách v obsazení kapely v roce 2001 vzniklo seskupení muzikantů hrajících pro radost. 11. dubna 2003 pokřtili své CD v divadle Trám Svitavy za přítomnosti mnoha zajímavých hostů a přátel. Jako hosta si do tohoto Větrného večera přizvali skupinu MOŠNY z Brna.
Vstupné: dobrovolné

9. Ne 15:00 hod. Divadlo Trám
Velký fuk
Hraje Adéla Kratochvílová - Brno
Pohádka o nezbedném komínovém krtkovi, který se usadil na půdě za komínem a dělá samou neplechu.
Pohádka pro děti (i jejich rodiče) na motivy pohádky Petra Chudožilova.
Výtvarná spolupráce: Renata Sedláčková, Antonín Maloň
Hraje: Adéla Kratochvílová
Vstupné 30,- Kč

Z představení Velký fuk

DIVADELNÍ ABONENTNÍ CYKLUS
PODZIM 2003

18. Út 19:30 hod. Bílý dům
Klicperovo divadlo Hradec Králové:
Molière: **DON JUAN**
Molierova tragikomedie, která postupně dozrála od legendy „donchuánství“ k hrdinovi a odpůrci společnosti, jejíž zákony neuznává...

S použitím překladu Jaroslava Konečného a Karla Krause upravil Jan Grossman
Režie: Ivan Rajmont
Postava velkého svůdníka žen Dona Juana Tenoria se proměnila časem v legendu provokující divadelníky a romanopisce.
V titulní roli: Filip Richtermoc
Dále hrají: Filip Rajmont, Martina Nováková, Vlastimil Čaněk, Jiří Zapletal, Tomáš Lněnička, Hynek Pech, Kamila Sedlářová, Martina Součková, Lubor Novotný, Jan Mazák, Dušan Hřebíček, Jiří Klepl a David Steigerwald
Vstupné: 130,- Kč

Koncertní sezóna KPH 2003 - 2004
19. St 19:30 hod. Ottendorferův dům
Moravské klavírní trio

Jana Ryšánková - klavír, Jiří Jahoda - housle, Miroslav Zicha - violoncello
a

sólisté: Richard Samek - tenor, Martina Králíková - soprán
Zazní skladby G. Rossiniho, G. Verdiho, A. Dvořáka, L. Janáčka a dalších
Vstupné: 45,- Kč, sleva je pro členy KPH, studenty a důchodce 30,- Kč.

23. Ne 15:00 hod. Divadlo Trám
Divadlo BOŘIVOJ Praha:
Máma, táta a já
aneb O Palečkovi

Loutkové představení podle pohádky O Palečkovi (dle inspirace K. Nováka).
Režie, scénografie, hudba, hrají: Mirka Vydrová a Martin Plešek
Vstupné 30,- Kč

24. Po 19:30 hod. Bílý dům
Komorní filharmonie
Pardubice
Dirigent Jan Šrámek
Komorní filharmonie Pardubice je řazena ke špičkovým českým orchestrálním souborům. Orchestr byl založen v roce 1969 jako první profesionální těleso regionu východních Čech a svou činností úspěšně navázal na jeho bohaté hudební tradice.

Program koncertu:

W. A. Mozart: Symfonie č. 35 D dur „Haffnerova“, K. 385
A. Dvořák: Česká svita D dur, op. 39
L. v. Beethoven: Symfonie č. 4 B dur, op. 60
Vstupné: 45,- Kč, sleva je pro členy KPH, studenty a důchodce 30,- Kč.

28. - 29. Pá, So Divadlo Trám
POSED

(druhé PODzimní SEtkání DÍvadel)
Program:
KRYSAŘ
divadlo DOMA - Gymnázium Svitavy (divadelní představení podle V. Dyka)
PASTÝŘKA
soubor TLUPATLAPA- Dramatická školice Svitavy
(básnivá inscenace na námět básně R. Jelferse Pastýřka putující kdubnu)
SOPKY
Hana Voříšková Choceň
(loutkové komorní představení)
ANI ANIČKA ALE ALENKA
soubor POTOK
(komorní představení inspirováno L. Carrolllem a dětstvím)
VESEL U VESEL
ZUŠ Olomouc
(představení podle básně E. Jandla)
Vstupné: dobrovolné

Představení pro školy

5. - 6. St, Čt 8:30 a 10:15 hod.

Divadlo Trám
Malé divadélko Praha:
O Sněhurce

Určeno pro MŠ a 1.-2. třídy ZŠ
Vstupné: 20,- Kč (dojíždějící 15,- Kč)

19. St 8:30 a 10:15 hod.

Divadlo Trám
Divadlo matky Vackové Praha:
Šamanka Manka
Určeno pro 1. stupeň základních škol
Vstupné: 20,- Kč (dojíždějící 15,- Kč)

26. Čt 8:30 a 10:15 hod.

Kino Vesmír
Karlovské hudební divadlo
Karlov Vary:
Pohádka o kolotoči
a ztraceném sluníčku
Určeno pro MŠ a 1. - 3. třídy ZŠ
Vstupné: 25,- Kč (dojíždějící 20,- Kč)

Změna programu vyhrazena

Pozvánka na koncert KPH

Možná jste si všimli, že klavírní tria můžeme slyšet skoro každý koncertní rok. Opravdu vedle klasického smyčcového kvarteta držíme klavírnímu triu palec! Smyčce se širokými harmoniemi klavíru vytvářejí vzrušivě dramatický zvuk s velkými dynamickými možnostmi. Tentokrát ale Moravského klavírní trio vystoupí i v další roli stane se také doprovodným tělesem k pěveckým partům. Uslyšíme mladé pěvce Martinu Králíkovou a Richarda Samka. Přiznávám, že hlavně na něj jsem zvědavá, muzikanti o něm mluví jako o velké naději

brněnské opery. Uvidíme... Vlastně celé Moravské trio je nadějné, protože ještě mladé. Přesto soubor existuje už šest let. A velmi se proslavil svými novoročními koncerty v brněnském Besedním domě, které bývají veselé a úplně vyprodané. Primarius tria Jiří Jahoda partnersky spolupracuje také s Václavem Hudečkem.

V listopadu tedy nashledanou s triem, Rossinim, Verdim, Dvořákem i Janáčkem ... mohlo by to být radostné hudební posvícení.

Blanka Šefrnová

Několik dobrých důvodů, proč jít do kina...

Při sestavování listopadového programu našeho kina a kinokavárny jsem si uvědomil, že často (a vlastně pořád píšu o všemožných divadlech a koncertech a poutích a vůbec... a že jsem už dlouho nic nenapsal o kině a filmech a že jsem vás nepozval na žádnou pořádnou biják!

(A to jsem jich napočítal jenom tenhle měsíc šest nebo osm, na které stojí za to vyrazit...)

A to prosím pěkně hrajeme každý den a ve dvou sálech. A když si k tomu ještě přidám ten mlhavý a deštivý a větrný a truchlivý listopad...

Kino Vesmír - i patnáct let po rekonstrukci - působí příjemně a útulně (až na ty venkovní zdi). Plátno skoronové a zvuk - určitě co nevidět vylepšíme na úroveň filmových továren jménem multiplexy.

Kinokavárna Galaxie-na českých internetových stránkách naleznete osm kinokaváren

- spolu s tou naší. To není rozhodně mnoho. Přesto - je oblíbené spojit konzumaci s filmovým zážitkem. Zvláště, je-li kinokavárna tak příjemná, jako ta naše. Myslím, že i děti mají rády pohádku se šlehačkou.

A tak si žijeme vlastně skvěle. Dvě kina v jednom městě. Pod jednou střechou. Stačí si vybrat, chcete-li film s kávou či bez.

A čtu-li listopadový program, je z čeho vybírat:

Dva nové české filmy Želary a Jedna ruka netleská. První - vesnická balada - podle novely Květy Legátové Jozova Hanule, ten druhý - černá komedie - Jiřího Macháčka a Davida Ondříčka s lákavým sloganem: „Chcete ochutnat něco nového?“

Nový spektakl charismatického amerického režiséra Quentina Tarantina s názvem Kill Bill.

Filmový klub nabízí dva výlety do současné evropské kinematografie: Angelus - polské podobenství o havířích, kteří se snaží spasit svět a labyrint vášní mezi lidmi ve španělském snímku Šunka, šunka.

Repríza Pianisty režiséra Romana Polanského, strhující drama mladíka, prchajícího z krakovského gheta v čase druhé světové války se skvělým Adrienem Brodym - to je pádný důvod pro návštěvu kina!

A ostatně, kdo miluje Réne Zellwegarovou a třeba Deník Bridget Jonesové, neodolá romantické retrokomedii Kašlu na lásku. Obzvláště, je-li jejím partnerem Ewan McGregor.

A na co dál do kina? Tak jen tak namátkou: v prosinci: Hledá se Nemo, v lednu: Matrix Revolution.

Únor ve znamení Projektu 100 - letos například: Sloní muž Davida Lynche, Zuzičí býk Martina Scorseseho, Spalovač mrtvol Juraje Herze, Annie Hallová Woody Allena, Fanny a Alexander Ingmara Bergama, či nejslavnější z nejslavnějších filmů dějin kinematografie - Casablanca!

A ještě v únoru očekávané české filmy: Mazaný Filip a Jak básníci potkávají naději, 9. března naposledy Pán prstenů - třetí díl pod názvem Návrat krále. V dubnu dokončí také Tarantino Svě drama Kill Bill. V květnu nás čeká nový český film Choking hazard. 9. června uvede filmový klub slavnou Jízdu Jana Svěráka. Po deseti letech (tehdy k premiéře hráli v našem kině Buty. Vzpomínáte?)

A to jen tak namátkou z toho, co zatím společnosti nabízí. Bude toho hodně. Třetí díl Harry Pottera, nový Hřebejk Horem, pádem a tak dál a tak dál a tak dál...

...a tak si myslím, že je vážně hodně dobrých důvodů, proč chodit do kina a kinokavárny. Ostatně - je to pořád společenská událost. Aspoň doufám.

Petr Mohr

Máchova alej č. 1,
568 02 Svitavy
tel. 461 533 295
fax: 461 514 715
www.booksy.cz
e-mail:
knihovna@booksy.cz

Výpůjční hodiny:

PRO DOSPĚLÉ		PRO DĚTI	
Po - St	9 - 17	Po - St	13 - 17
Čt	zavřeno	Čt	zavřeno
Pá	9 - 17	Pá	13 - 17
So	9 - 11		

Veřejně přístupný internet!

11. Út 9:00 a 10:15 hod.

Divadlo Trám

Divadlo Evy Hruškové:

O Popelce

Představení je určeno pro děti MŠ a nižších ročníků ZŠ.

Vstupné: 20,- Kč

Dům dětí a mládeže „Paleta“

Lanškrounská 4, Svitavy, tel.: 461 533 743
e-mail: ddm@ddm.svitavy.cz, http://www.ddm.svitavy.cz

1. So 8:00 hod. DDM

Zamykání vody - zamykání Orlice, sjezd řeky z Týniště nad Orlicí do Třebetovic.

Poplatek 150,- Kč

Informace p. Kučera

8. So Prezentace od 8:00 hod.

O nejlepší plastický model

- veřejná soutěž, kategorie 1/b, 1/c

Informace p. Uher

8. So 9:00 hod. DDM

Co je INTERNET - první seznámení

Informace p. Uher

8. So 8:30 hod. DDM

Městská soutěž

v tvorbě www stránek

Informace p. Uher

15. So

Zájezd na dálkový pochod

„Čvachtačka“

do Žďáru nad Sázavou, přeprava vlastními auty, bližší informace p. Hábk

15. So Sraz v 9:00 hod.

Tajuplný výlet II.

Automobilový rodinný výlet do neznáma.

Přihlášky do 5. 11. 2003 p. Uher

Nadace Josefa Plívy

Nám. Míru 80, Svitavy, tel. 461 530 237
Otevřeno Po - Pá 9 - 12 14 - 17 hodin
e-mail: nadace@svitavy.cz http://njp.unas.cz

Výstava „Zmařené jaro“

Pětatřicetileté výročí od událostí roku 1968. Originální noviny, fotografie a další.

Výstava fotografií od Radomíra Šmerala „Portréty a akty žen“

Výstava je instalována v čajovém klubu, ale je otevřena i v otevíracích dobách Nadačního domu.

Čajový klub pro mládež i dospělé je otevřen **od úterý do soboty vždy od 16:00 - 21:00 hod.** Kouření není dovoleno. Těšíme se na Vaši návštěvu.

Břišní tance pro zdraví žen se konají **vždy v úterý od 19:00 - 21:00 hod.**

ZUŠ SVITAVY

tel. 461 534 312

13. Čt 17:30 hod. Koncertní sál ZUŠ Žákovský hudební večer

Asociace Brontosaura

tel. č. 723 176 873

http://sybronto.unas.cz

e-mail: brontosy@seznam.cz

15. So

Výlet do Brna

Program: návštěva sběratelské burzy různých oborů, Moravské muzeum a botanická zahrada.

Přihlásit se je třeba do 7. 11. 2003.

20. Čt 18:30 hod. Nadace Josefa Plívy 59. cestovatelský večer

s Mgr. Milanem Michalským z České Třebové ve vyprávění a videoprojekci z raftu a lezení ve středním Norsku.

27. Čt 17:00 hod. Nadace Josefa Plívy Setkání pěstitelů exotických rostlin

Určeno pro širokou veřejnost, pěstitele a všechny, kteří se zajímají o pěstování okrasných rostlin.

Promítání videa: Botanická zahrada v Drážďanech.

Junák středisko Svitavy vás zve...

Představte si ten největší stanový tábor na světě. Malé město se třiceti tisíci obyvateli. Nechybějí nemocnice, banky, prádelny, restaurace, půjčovna kol, kavárny. Obyvatelé pocházející ze sto padesáti zemí oblečte do košil pískové nebo khaki barvy s nezbytným šátkem kolem krku, na obličej vykreslete nesmrtelný úsměv. A máte jamboree. Na přelomu roku 2002/2003 se sjeli skauti z celého světa do Thajska.

V tomto světovém skautském táboře bylo možno potkat i několik desítek Čechů. Několik z nich zamíří během listopadu i do Svitav. Přijďte posedět, prohlédnout si fotografie Jana Šibíka, poslechnout si vyprávění přímých účastníků. Vezměte své děti s sebou, pozvete přátele a prožijte příjemný večer ve společnosti skautů.

Diashow se uskuteční v pátek 14. 11. v divadle Trám.

Začátek je v 19 hodin, vstupné je dobrovolné.

22. So

Bazar zimních potřeb

a POUZE sportovního oblečení

Příjem věcí: 21. 11. od 15:00 - 17:00 hod.

Výdej věcí: 24. 11. od 15:00 - 17:00 hod.

Bližší informace p. Macková

27. Čt 17:00 hod. DDM

Městské mistrovství v uzlování

- 8. ročník, informace p. Kučera

29. So 10:00 - 12:00 hod.

Keramické dopoledne pro veřejnost

Cena za 1 účastníka činí 30,- Kč

Informace p. Macková

29. - 30. So, Ne

Dvoudenní výjezd klubu

„Korálkování“ do Loučné nad Desnou.

Přihlášky do 21. 11. 2003, informace p. Uher

LISTOPAD - připravujeme:

Intenzivní kurz anglického jazyka

zaměřený na komunikaci a poslech. Celkem v deseti soustředěních (pátek 4 hod., sobota 8 hod.) a to 1x za 3 týdny, po dobu 20 týdnů, celkem 120 vyučovací hodiny. Lektor - učitel střední školy, absolvent ročního studijního pobytu v USA. Informační schůzka a ukázková hodina proběhne ve čtvrtek 30. 10. 2003 v DDM v 16:30 hod. Bližší informace - vyučující p. Ondřej Komárka tel. 732 418 174. Cena: 6. 000,- Kč

